

På kirkebakken

KONTAKTBLAD FOR DEN NORSKE KIRKE
MANDAL, HOLUM, HARKMARK OG SKJERNØY

NR 2 - 2017 > ÅRGANG 63

**GOD
PÅSKE!**

LEDER

Jeg er så heldig at huset mitt ligger helt i skogkanten. Det er veldig praktisk, ingen naboer vegg i vegg og mye plass for ungene å boltre

seg på. Jeg har ikke tall på hvor mange «hemmelige plasser» der er rundt tomta, det er stadig et sted å gjemme seg, å ha hemmeligheter ingen vet om og å brenne bål som ingen ser. Det føles fritt og godt å bo sånn til, et eget lite univers, en hundremeterskog som bare er vår.

Men den er ikke bare vår. Det merker jeg spesielt nå, på denne tiden av året. Naturen våkner til liv. Maurene har funnet veien gjennom lister og kledning og inn på mitt kjøkkengulv, disse sukkermaurene som stadig leter etter noe å spise. Krokusen sprenger seg vei gjennom jord og litt snø. Gåsungene spretter ut. Og fuglene, ikke minst fuglene. Om kvelden når jeg legger meg får jeg nesten ikke sove for ugla som er så opptatt av å fortelle om dagen som er gått. Og om morgenen, eller mens den ennå er lenge til morgen for min del, da setter småfuglene i gang. Ler og plystrer.

Egentlig skulle jeg vel blitt irritert av disse forstyrrende lydene, men nei, jeg gleder meg over dem. Jeg gleder meg over livet. Og jeg gleder meg til våren kommer på ordentlig, når vi kan kjenne sola varme og når vårsleppet kommer i nabolaget – plutselig oppdager jeg at jeg faktisk har naboer, vi har bare ikke sett hverandre hele vinteren!

Våren er en vidunderlig tid. Det spirer, det gror. Tenk at vi hvert år er vitner til denne fornyelsen. Tenk så heldige vi er. Alt blir nytt. Påsken forteller også om nytt liv, en ny start. Kanskje er denne våren en anledning til å gi hverandre en ny start, en ny sjanse? En anledning til å se hverandre og bli kjent med hverandre på nytt?

Johanna

VI SPØR PROST PER RAGNAR HARALDSTAD:

KIRKEMØTET ER OVER. HVA NÅ?

Det er mange som undrer seg hvor veien går videre etter kirkemøtets vedtak om likekjønnet vigsel. Noen gleder seg over vedtaket, andre er fortvilet, og det er ingen tvil om at dette har vært en vanskelig prosess for mange. Det har falt harde ord fra begge sider. Noen kaller sine meningsmotstandere for ekstremister og intolerante, mens andre har fått høre at de vil gå fortapt. Dette er harde ord som sårer, og som ikke gir rom for forståelse.

Biskopene stemte slik de gjorde fordi flertallet allerede var gitt. De stemte ikke for likekjønnet vigsel, men de stemte for at det skal være åpning for begge syn. De har derfor ikke stemt mot sin egen overbevisning men for at kirken skal ha rom for alle.

Det betyr at en kan mene både det ene og det andre fullt og helt. Jeg kan forsvare min mening, jeg trenger ikke stå til ansvar for andres meninger. På samme måte kan de som ender opp med en annen konklusjon enn meg slippe å forsvare og stå til ansvar for det jeg mener.

Jeg tror at det store stikkordet her er ydmykhet. Vi må være ydmyke i

forhold til at vi forstår stykkevis og delt, vi forstår ikke Guds ord 100%.

Vi kan sammenlikne det med politikere, de må ta en avgjørelse, de må velge og forsvare agendaer – men de kan ikke alltid være 100% overbevist. Slik er det også i kirkelig sammenheng, i møte med Guds ord, vi kan ikke forstå alt til fulle. Derfor må vi være ydmyke i møte med andre som kanskje har oppfattet og forstått ordet annerledes enn oss.

Kirkehistorien er full av beretninger om uenighet og splittelser. Det begynte i urkristen tid og har i grunnen bare fortsatt. I vår tid kan vi nevne dans, kino, kvinnelige prester, en del ting som var utenkelig å godta i kirken for ikke så veldig mange tiår tilbake, men som er blitt selvsagt for oss nå. Slik viser historien oss at mennesket til alle tider har hevdet rett, og tatt feil. Vi lærer av historien. Slik må vi være ydmyke for tiden vi lever i. Hvis jeg hevder absolutt rett, hva sier det egentlig om meg?

Det som imidlertid har stått fast fra tidlig kristen tid er trosbekjennelsene. De ble formulert for at de kristne skulle ha en felles plattform, tross uenigheter. Og så lenge vi kan si trosbekjennelsen sammen kan vi være ydmyke for at vi i andre saker er uenige og faller på ulike standpunkt.

I trosbekjennelsen sier vi hvem og hva vi tror på. Gud Fader, Jesus Kristus og Den Hellige Ånd. I troen eier vi håpet om et evig liv sammen med Gud. Jeg pleier å bruke dette bildet: Når jeg dør og kommer til himmelporten og Gud spør meg: «Hvilken grunn skal jeg ha for å slippe deg inn?» Da handler ikke svaret om hvor vellykket jeg har vært, hvilke meninger jeg har hatt og handlingene jeg har gjort. Da er svaret: «Jeg tror at Jesus døde for meg.» Troen på Jesus Kristus er det som åpner veien til himmelen, veien til Gud.

Kristendom, kristen tro = relasjon. Tradisjonelt har vi hatt lett for å tenke at kristen tro = moral. Jeg er sønn av min far, er det noe jeg kan gjøre for at

det skal opphøre? Nei, ingenting! Moralen, handlingene kan påvirke omstendighetene, men de kan ikke påvirke relasjonen, det faktum at jeg er min fars sønn. Og forholdet til min far i himmelen, til Gud, har jeg ene og alene på grunn av det Jesus gjorde for meg.

Vi tar alle feil, vi gjør alle galt. Alle er vi syndere og trenger tilgivelse, både fra hverandre og fra Gud. Men kirken er et nådens fellesskap. Alle sliter vi med ting som trenger nåde. Vi ser Jesu møte med kvinnen som ble grepet i ekteskapsbrudd, hun skulle bli steinet. Jesus sa til mennene som skulle steine henne: «Den av dere som er uten synd kan kaste den første steinen.» Der, i møtet med Jesus, i lyset fra ham, måtte alle som en slippe steinene de holdt. De trodde de hadde rett til å kaste. Men det hadde ingen av dem. Vi tror vi har rett til å dømme, vi tror vi har rett til å kaste. Men i Guds lys faller steinene. Uenighetene kan være der, men dommen er borte. For kjærligheten er større enn uenigheten.

Jeg håper vi kan stå sammen til tross for uenighet. Kirken er et åndelig hjem der troen gir sentrum og trygghet til å fortsette. Dette vedtaket gir rom og plass til alle, uansett hvor vi står i landskapet. Vi skal ha lov til å hevde og forsvare det vi mener, men samtidig må vi ha aksept for at andre kan mene noe annet. Det handler om holdningen vi har til hverandre, om relasjonene, ikke om mening. Kirken er et sted det er stor takhøyde på alle måter. Der er det rom for undring, der er det plass til alle.

Fortalt til og ført i pennen av Johanna Engamo

Vedtaket som fikk tilslutning av et bredt flertall på Kirkemøtet 30. januar 2017:

1. Et flertall i Kirkemøtet ønsker likekjønnede par velkommen til å gifte seg i Den norske kirke og vedtar derfor Ordning for vigsel 2017 og Ordning for forbønn for borgerlig inngått ekteskap 2017 slik disse er lagt fram fra Kirkerådet til Kirkemøtet 2017. Dette flertallet gleder seg over at ekteskapet endelig blir tilgjengelig for alle par som ønsker å gifte seg i Den norske kirke. De to liturgiene kan brukes overfor alle par.

2. Et mindretall i Kirkemøtet ønsker ikke vigsel av likekjønnede par og forbønn for borgerlig inngått likekjønnet ekteskap fordi det strider mot deres forståelse av ekteskapet. Men siden vigsel av likekjønnede par og forbønn for borgerlig inngått likekjønnet ekteskap har flertall i Kirkemøtet, tar mindretallet bak dette omforente vedtaket til etterretning at Vigsel 2017 og Forbønn 2017 brukes ved slike vigslar og forbønnsbehandlinger. Ved vigsel av og ved forbønn for kvinne og mann vil dette mindretallet anbefale at en fortsatt bruker liturgien fra 2003, fordi denne tydelig formidler en forståelse av ekteskapet som en ordning for kvinne og mann.

3. Ordning for vigsel 2003 og Ordning for forbønn for borgerlig inngått ekteskap 2003 videreføres og justeres i tråd med gudstjenestereformens terminologi.

4. Kirkemøtet ber Bispemøtet utarbeide en veiledning til praktisering av vigsel- og forbønnsliturgi.

5. De nye liturgiene innføres som ordinære liturgiske ordninger. De gjøres gjeldende i hele Den norske kirke slik at alle medlemmer kan inngå ekteskap i sin lokale kirke fra 1. februar 2017. Trykket utgave av liturgien vil foreligge mai 2017.

6. Kirkemøtet viser til KM sak 17/16 og fastholder - at prester har frihet til å velge om de vil foreta vigsel av likekjønnede par eller forbønn for borgerlig inngått ekteskap mellom likekjønnede. Andre kirkelig ansatte bør også ha en tilsvarende mulighet til ikke å medvirke ved den kirkelige handlingen. - at uenighet i dette spørsmålet teologisk bedømt ikke er av en slik karakter at det gudstjenestelige og sakramentale fellesskapet i Den norske kirke må brytes. Begge syn på likekjønnet ekteskap kan derfor gis rom og komme til uttrykk i kirkens liturgiske ordninger, undervisning og forkynnelse.

7. Kirkemøtet ber om at det igangsettes en prosess med å oversette vigsel- og forbønnsliturgi til de samiske språk og til tegnspråk.

Tusen takk! Takk til alle dere som trofast gir gaver til bladet. Det dere gir gjør at vi fremdeles kan gi ut seks blader i året. Vi er rett og slett avhengig av gaver. Derfor vil vi oppfordre deg til å gi litt til bladet. Ditt bidrag er kjærkomment!

Bruk kontonummer: 3040 07 10852

Merk med «Gave til bladet».

Hvis ikke annet er oppgitt trykkes navn og beløp i neste nummer av På kirkebakken.

Bernt Ove Bjørgsvik leder KIA-arbeidet i Mandal.

Channara Cheng har bodd i Norge i 12 år. Sammen med flere andre familiemedlemmer driver hun «La Vanna», salgsboden i Bryggegata like ved politistasjonen. Her serverer hun varme småretter til glede for sultne mager. Flere ganger har hun deltatt på KIA og servert deilig middag til de framfotte. - Hun er kjempeflink med mat, og vi er svært takknemlige for at hun stiller opp, sier Bernt Ove.

MAT FRA «LA VANNA» - KAMBODSJANSK MIDDAG PÅ KIA

Channara Cheng kommer fra Kambodsja. Under Pol Pots totalitære kommuniststyre på åtti-tallet mistet hun flere av sine nærmeste. For tolv år siden kom hun til Norge. Her trives hun og familien. Fra salgsboden «La Vanna» i Bryggegata selger hun de deiligste varmretter. En lørdag i februar stilte Channara opp på KIA (Kristent Interkulturelt Arbeid) sammen med sine hjelpere og serverte velsmakende og spennende kambodsjansk mat!

KIA-arbeidet i Mandal ledes av Bernt Ove Bjørgsvik. - For meg er det nærmest et kall å få bruke tid og krefter på KIA, sier Bernt Ove. På lørdagssamlingen fikk vi slå av en prat med Bernt Ove og flere av deltakerne.

Hva er KIA?

KIA er en landsdekkende organisasjon, etablert i 1974. KIA's visjon er et flerkulturelt fellesskap i menighet og samfunn, hvor likeverd, omsorg og vennskap er sentrale kjerneord. - Vi ønsker et varmere Norge, sier Bernt Ove Bjørgsvik. I 2011 fikk diakoniutvalget i Mandal menighet en oppfordring fra KIA Sør i

Kristiansand om å starte opp KIA-arbeid i Mandal. Sammen med personer fra flere lokale menigheter i byen startet Bernt Ove arbeidet i februar 2011, og på åpningsarrangementet kom det 90 personer!

Hvordan drives arbeidet i Mandal, Bernt Ove?

- Vi ønsker å skape et miljø hvor innvandrere og nordmenn kan hygge seg sammen og knytte verdifull kontakt. Tre lørdager i måneden samles vi i Bedehuskafeen i Torjusheigata. To av lørdagene har vi åpen kafe', og den tredje lørdagen serverer vi full middag! En arbeidsgruppe på syv-åtte

personer planlegger arrangementene og sørger for nødvendige avtaler. På samlingene deltar flere av våre egne fra lokalmiljøet sammen med innvandrere med ulik religiøs bakgrunn. Men vi understår ikke det aller viktigste ved arbeidet vårt, nemlig å fortelle evangeliet om Jesus! Derfor har vi alltid en kort andakt på samlingene, og vi prøver oss også på litt sang. Fellesskapet rundt måltidet er dessuten viktig, og når det er mulig å få til, forteller også våre nye landsmenn om hjemlandet sitt. Flere familier i Mandal har via KIA sitt arbeid fått innvandrervenner som de har jevnlig kontakt med.

Farideh Amiri Soltani har bodd i Norge i flere år. Hun kommer fra Iran og deltar på KIA så ofte hun har anledning. Hun er aktiv i Mandal menighet, deltar på babysang og har vært hjelpelærer og tolk i forbindelse med norskundervisningen som menigheten har hatt for våre nye landsmenn. Her sitter hun sammen med Pervana Maia Mohammadi som har sønnen Aso på fanget. Pervana og Aso er også iranere.

Awas Suliaman er kurder og har vært i Norge i litt over ett år. Nå har han fått tildelt kommune og reiser til Trondheim så snart han får klar-signal fra UDI. Awas er fra Syria, har fire års universitetsutdanning og håper å kunne få godkjent utdanningen i Norge. - Men først må jeg bli enda flinkere til å snakke norsk, sier Awas.

Mange av våre nye landsmenn er muslimer. Hvordan møter vi dem?

- Jeg har til gode å møte ekstreme muslimer. De fleste muslimer jeg har møtt, er religiøse mennesker som er opptatt av sin tro. De er mer opptatt av religion enn nordmenn flest. For dem er Jesus en stor profet, og det er et fint utgangspunkt for å kunne samtale om vår kristne tro. Vi ønsker at de skal få møte Jesus ikke bare som en profet, men som sin personlige

freiser. Våre nye landsmenn har mye å lære oss, og vi bør aktivt ta kontakt og bidra til en god integrering. Det gjelder å bygge broer i stedet for murer, sier Bernt Ove. - Det vil berike våre liv!

Kongens fortjenstmedalje

I 2016 mottok Bernt Ove Kongens fortjenstmedalje, og i januar i år ble han invitert til kongen. Men dette vil han helst ikke snakke så mye om. Han er mer

opptatt av arbeidsoppgavene som han får delta i, enn av egen person.

Bernt Ove har bakgrunn som lærer og har mesteparten av sitt yrkesaktive liv arbeidet i folkehøgskolen, blant annet som rektor på Lundheim folkehøgskole. Bernt Ove og kona Lina kom til Mandal for tolv år siden. I løpet av disse årene har han vært aktiv i Mandal menighets diakoniutvalg, har koordinert og ledet «Syng deg glad» arrangementene på Mandal Omsorgssenter i hele ti år og hatt ansvarsoppgaver i Lyngdal frikirke i tillegg til KIA-arbeidet. En svært samfunnsengasjert mann, med andre ord.

Om besøket hos kongen, sier Bernt Ove:

- Det var artig og hyggelig. Vi var 30 inviterte som fikk medaljen denne dagen, så med følge var vi 60 personer på kongelig besøk. Det var god servering og kanapeer i fleng! Kongen talte, og en kunsthistoriker viste oss rundt på slottet. I det hele en minnerik dag.

Men slik vi forstår Bernt Ove, er likevel hverdagene best. Og for hver gang små og store innvandrere og trauste mandalitter samles på KIA, er det grunn til å tro at Norge blir et litt varmere samfunn!

Tekst og foto: Øyvind Braadland

Barn av innvandrerforeldre trenger å bli kjent med norske barn. På KIA finner også barna et godt fellesskap.

OPPTAKT TIL PÅSKE

Fortellingen om det som førte til Jesu død begynner med at han kommer til Jerusalem for å feire jødernes påske. Tusenvis av jødiske pilegrimer kom fra hele Palestina og fra andre land til Jerusalem for å feire høytiden sammen i templet. For dem var templet det helligste stedet i hele verden. Dit gikk de for å møte Gud, og i en verden og et land som var styrt av romerne, dro de dit også for å treffe hverandre og feire det at de var jøder. I templet kunne de være stolte over å være jøder.

Hver påske fortalte de historien om hvordan farao og hele hæren hans druknet i Sivsjøen. Den gangen hadde Gud reddet sitt folk. Han vil sikkert redde oss igjen, tenkte noen, og denne gangen skal han redde oss fra romerne. «Kanskje Messias kommer og driver ut romerne i år? Så blir han kronet til konge og gir oss friheten tilbake, og Jerusalem blir enda en gang verdens sentrum.»

Da de nærmet seg Jerusalem og kom til Betfage ved Oljeberget, sendte Jesus to disipler av sted og sa til dem: «Gå inn i landsbyen som ligger foran dere! Der skal dere straks finne et esel som står bundet og som har en fole hos seg. Løs dem og lei dem hit til meg! Og om noen kommer med spørsmål, skal dere svare: 'Herren har bruk for dem' Da skal han straks sende dem med dere.» Dette skjedde for at det ordet skulle oppfylle som er talt gjennom profeten:

*Si til din datter Sion:
Se, din konge kommer til deg,
ydmyk er han og rir på et esel
og på trekkdyrets fole*

Disiplene gikk av sted og gjorde som Jesus hadde sagt, og hentet eselet og folen. Så la de kappene sine på dem, og han satte seg opp. Mange i folkemengden bredte kappene sine ut over veien, andre skar greiner av trærne og strødde på veien. Og mengden som gikk foran, og de som fulgte etter, ropte:

*Hosianna, Davids sønn!
Velsignet er han som kommer i
Herrens navn!
Hosianna i det høyeste!*

Da han dro inn i Jerusalem, ble det uro i hele byen, og de spurte: «Hvem er dette?» Og mengden svarte: «Det er profeten Jesus fra Nasaret i Galilea.»

Romerne var på vakt. Pilatus, den romerske stattholderen i Judea, bodde vanligvis ved Middelhavskysten. Men nå hadde han flyttet til byen, sammen med store mengder ekstra soldater. Antoniaborgen var en romersk festning som lå like ved templet,

slik at de kunne holde øye med det som foregikk. De ville ikke ha noe bråk. De ville bare at alt skulle gå som normalt.

Dagen etter at Jesus hadde ridd inn i Jerusalem og dratt opp til templet, var han tilbake igjen, klar til aksjon. Han hadde sett nok. Han hadde sett hvordan folk ble behandlet i templet. Der virket det som om prestene var mye viktigere enn andre folk. De rike var viktigere enn de fattige. Menn var viktigere enn kvinner. Voksne var viktigere enn barn. Folk som bodde i Jerusalem, var viktigere enn bønder fra Galilea med sin galileiske dialekt. Og syke og funksjonshemmede ble ikke sett på som hellige nok til å komme i nærheten av Gud.

Alt dette gjorde Jesus rasende. Disse menneskene – de syke, de funksjonshemmede, de fattige fra landsbyene i Galilea – det var disse menneskene han bodde sammen med, det var de som kom til ham for å få hjelp, det var dem han underviste, det var dem han elsket! Og det var de som elsket ham. Og når det gjaldt barna – hadde han ikke selv plassert et barn midt i sirkelen av venner og fortalt dem at de måtte bli som barn?

Templet var ment som et sted der alle kunne komme nærmere Gud, uansett hvem de var. Det var ment som et sted der alle i hele verden kunne møte Guds kjærlighet og gavmildhet, og særlig de som trengte det mest. Men slik var det ikke i det hele tatt. De som trengte Gud mest, ble holdt på lang avstand.

Templet skulle være et sted der de fattige møtte Guds rettferdighet og gikk hjem med lommene fulle av gode ting. Men dagen før hadde Jesus sett på mens de fattige småbøndene fra Galilea vekslet pengene sine i de spesielle myntene de måtte bruke i templet. Han hadde sett på mens de brukte pengene til å betale for duer til ofringene, selv om de ikke hadde råd.

Da de kom inn i Jerusalem, gikk Jesus opp på tempelplassen og ga seg til å jage ut dem som solgte og kjøpte der. Han veltet pengevekslernes bord og duehandlernes benker, og han ga ingen lov til å bære noe med seg over tempelplassen. Og han lærte dem: «Står det ikke skrevet:

*Mitt hus skal kalles et bønnens hus
for alle folk?*

Men dere har gjort det til en røverhule.»

Overprestene og noen av de jødiske lederne, de såkalte skriftlærde, hørte bråket og kom for å se hva som var på ferde. Det var uutholdelig! Denne Jesus var ute etter å stanse hele virksomheten ved templet. Hvis folk ikke kunne veksle w penger eller kjøpe duer der, og hvis prestene og levittene ikke kunne bære de hellige karene dit de trengtes, ville tilbudsens av Gud stanse fullstendig opp. Det ville bety slutten for templet! Den som profeterte at templet skulle ødelegges, kunne bli pisket og dømt til døden for det. Denne galileeren varslet ikke bare at templet kom til å bli ødelagt, han gikk aktivt inn for å få det til å skje.

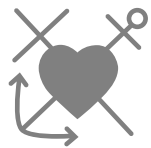
Og alle disse blinde og lamme menneskene, hva gjorde de her? Slike mennesker hadde ikke adgang til templet. Og barna som ropte «Gud velsigne kongen!» Hva var det de tenkte på? Barn skulle være stille når de var sammen med voksne. Og hva var det de ropte? «Gud velsigne kongen!» Dette kunne føre til opprør hvis de ikke var forsiktige. Og så ville de romerske soldatene komme stormende fra Antoniaborgen og forvandle tempelområdet til en slagmark.

Denne mannen måtte stanses. Det var det ingen tvil om. Men hvordan? Det var det som var problemet. Folket rundt ham sugde til seg hvert ord han kom med. Det var helt tydelig at de beundret ham. Hvis tempelvaktene kom og arresterte ham her og nå, ville det helt sikkert føre til opprør.

Derfor lot de Jesus være i fred så lenge. De ville vente å se.

Overprestene og de skriftlærde fikk høre dette, og de prøvde å finne ut hvordan de kunne få tatt livet av ham. For de var redd ham fordi folket var overveldet av hans lære.

Utdrag fra boken «Bøkenes bok, Bibelen gjenfortalt» av Trevor Dennis. Luther forlag 2003
Bibeltekster fra Bibel 2011

PRESTENS HJØRNE EVA MARIE JANSVIK, Sokneprest

NOE SPENNENDE PÅ GANG

Det yrer av liv i menighetene våre. En mandag i måneden myldrer det på menighetshuset når Tro og liv-gjengen samles. På kveldsbibelskolen, tirsdag kl. 19-21, er det god oppslutning, og på onsdagene er det ungdommene våre som samles til kor og fellesskap. Torsdagene kryr det av babyer og foreldrenes deres på

Babysangen, og samme ettermiddag gjennom store deler av året samles en gjeng med håndarbeidsglade damer for å forberede vårmarked. Samtidig fylles kirken opp med kor, ikke bare ett, men to. Først seniorkoret DaCapo, og når de er ferdige inntar Kantoriet plassene. I løpet av mars måned hadde vi ungdomsgudstjenester i Holum og Mandal med til sammen 120 ungdommer tilstede, og enda er det mange flere arrangementer og aktiviteter knyttet til menighetene.

Det er mye spennende i sving i kirka.

En ganske ny aktivitet finner sted i Mandal kirke hver mandag ettermiddag. Når Familiebaluba er igang, er det liv og latter, lek og leven. Det blir også en god del prat. Foreldre, besteforeldre og de frivillige som skravler over en kaffekopp. Familiebaluba har blitt en myldreplass. Her vokser det frem nye vennskap. Her vokser det frem nye ideer. Etter at alle disse baluba-familiene har begynt å ta plass i kirka, dukker det opp stadig gode forslag. Stadig nye mennesker som vil bidra og engasjere seg. Det er fantastisk å få være med på. Det gir håp og forventning.

Oppslutningen om gudstjenesten har imidlertid gått noe ned de siste årene. Samtidig er antallet mennesker som deltar i menighetens aktiviteter i løpet av uka har blitt større. Vi kan beskrive dette med ett ord; HVERDAGSKIRKE.

Vi fungerer i større grad enn tidligere som en hverdagskirke. Behovet for at folkekirka tilbyr aktiviteter og arenaer som langt på vei dekker folks åndelige og sosiale behov, blir tydeligere.

Og vi har noe spennende på gang.

Det er stadig noen som etterlyser aktiviteter og tilbud for en særlig målgruppe. Det er flott. Når det i tillegg melder seg folk som tar tak og jobber for å utvikle nye tilbud, er det fantastisk! Så vi har noe spennende på gang.

En engasjert gruppe, med utspring i Familiebaluba, er i ferd med å planlegge et nytt tilbud i Mandal kirke fra høsten. Målgruppa er den generasjonen man ikke ser så ofte på gudstjenestene, la oss kalle dem «unge» voksne. Vi presiserer at det foreligger ingen nedre eller øvre aldersgrense. Gruppen som jobber med dette nye tiltaket tenker at søndagskvelden egner seg, både for de med og uten barn. Man tenker å innføre noe som er prøvd ut andre steder i landet, som man har god erfaring med. Vi begynner i det små, og vil vokse gradvis. Tilbudet skal preges av kvalitet og ta på alvor menneskers tro, tvil, åndelige lengsel og livserfaringer i en trygg kirkelig ramme. Da er kirkerommet et egnet rom. Innholdet i disse kveldene kan være suppe og samtale, hvor en gjest underviser og går litt dypt om et gitt tema, eller det kan være regelmessige kveldsmesser spisset for målgruppen. Oppstart er høsten 2017.

Det er mye spennende på gang i kirka vår. Og vi har enda flere tanker, drømmer og planer. Det er bare å bli med!

MISJONSVINDUET

Menighetenes misjonsprosjekt:

JAPAN

Dagny og John Olav Straume i Mukonosi menighet (NMS)

EGYPT

Stefanusalliansens arbeid blant barna i søppelbyen Kairo

TYRKIA

Stefanusalliansens arbeid i Antalya menighet

MALI

Normisjons arbeid blant Malinkefolket

Vær med i bønn for disse!

HVA SKJER?

Babysang

På Mandal menighetshus torsdager kl. 10.30. Nytt kurs med oppstart 20. april. Vi synger fra kl. 10.30 til 11.15. Så serverer vi god lunsj. Pris for hele kurset: 300 kr. For påmelding/informasjon kontakt Lotte Ploug Aalvik: lpa@mandal.kirken.no NB! Ta kontakt tidlig, da det kan bli fullt.

Kirkens Dâpsskole

Arrangeres i mai / juni for barn som skal begynne på skolen til høsten. Invitasjon sendes til de som er medlemmer i kirken, men alle er hjertelig velkommen. Kontakt Lotte Ploug Aalvik hvis du lurer på noe! lpa@mandal.kirken.no

For flere aktiviteter, følg med på nettsidene:

HOLUM: holumbedehus.no

SKJERNØY: kapellet.no

mandal.kirken.no

Har du informasjon til denne siden?

Kontakt redaktøren!

Opptog på palmesøndag

Tradisjon tro blir det opptog med esel før gudstjenesten i Mandal kirke palmesøndag. Møt opp på parkeringsplassen bak Olivias hus kl. 10.15, avgang mot kirken kl. 10.30. Velkommen!

Kveldsmat på skjærtorsdag

Etter gudstjenesten i Mandal kirke Skjærtorsdag kl. 19.00 inviterer diakoniutvalget til kveldsmat på menighetshuset i Mandal. Hjertelig velkommen til et godt måltid i godt fellesskap.

Tro og liv

Samles på menighetshuset i Mandal mandag 8. mai kl. 18.00-20.00. Kveldsmat, godt samvær, gudstjeneste. Velkommen!

Konfirmantfest på Holum bedehus

Rett etter prosjektgudstjenesten med konfirmantene som er i Holum kirke lørdag 13. mai kl. 18.00. Årets konfirmanter og 50-årskonfirmanter er spesielt invitert, men ALLE er hjertelig velkommen!

Mandal Y's Men's Club

Tirsdag 25. april kl. 19.30: Møte på Kanten
Tirsdag 30. mai kl. 19.30: Møte på Risøbank
Alle er velkommen!

Familiebaluba

Mandager (utenom skolens ferier/fridager) i Mandal kirke kl. 16.30-18.00
Salg av middag: Påmelding til 900 80 229 innen kl. 11.00 samme dag. Aktiviteter fra kl. 17.15.
Hjertelig velkommen!

Søndagsskole

På Holum bedehus, Toftenes bedehus, Ime bedehus, Skjernøy kapell og Mandal menighetshus. Søndager kl. 11.00.

GAVER TIL BLADET

Kr 150: E. S. D.
Kr. 200: A. Tungland, J. og O. J. K., T. S., P. Sk., G. R. R. Nordstrand, M. Slettan, K. R. Mitander, R. A. Omland, B. og A., R. Slettan
Kr. 250: E. Christensen
Kr. 300: M. Haaheim, S. Upsaker, A. Suvatne
Kr. 350: M.S. K-H
Kr. 500: J.I. Andersen, A. Thorsheim, Å.+H. Lindland
Kr. 5000: Toftenes Bedehus
Anonyme gaver: 500,- 200,- 500,- 100,-

OPPLEV EN AV LANDETS FINESTE VOKALISTER I MANDAL KIRKE 11. JUNI

En konsertopplevelse med Sigvart Dagsland er et møte med en artist som behersker publikumsrommet til fulle. Gjennom sin totale tilstedeværelse og uovertrufne stemme tar han mennesker med seg; fra det sårbare menneskelige til kraftfulle stemninger og vokalprestasjoner. Alltid med et skrått og tidvis gapskrattende blick på tilværelsens mange fasetter. Alltid med en dyp respekt for de bånd som binder artist og publikum, forteller og lytter i sammen. I bagasjen har han låter fra sitt nye album RØST, samt høydepunkt fra hele sin karriere. Med seg på scenen har han Torjus Vierli på tangenter.

Foto: Hans Fredrik Asbjørnsen

ÅRETS BASAR FOR OPERASJON GRENSEHJELP

Den store årlige basaren til inntekt for hjelpearbeidet som Inger Lise Bjørkelid og ektemannen Tein driver blant burmesiske flyktninger i Thailand, (Operasjon Grensehjelp) vil også i år finne sted på Holum Bedehus. Tidspunktet er 22. april, kl. 19.00.

De politiske endringene som har funnet sted i Burma (Myanmar) de siste årene, har dessverre ikke nådd alle folkeslagene i landet. Forfølgelsen av blant andre Shanfolket har heller tiltatt, og gjør det vanskeligere for Operasjon Grensehjelp å komme inn til flyktningeleirene på Burmesisk side av grensen. Også de flyktningene som kommer over grensa til Thailand, møter store vanskeligheter med å skaffe seg arbeid, og dersom de får arbeid enkelte dager, er lønningene ikke nok til mat, skolegang og helsehjelp. Operasjon

Grensehjelp gir derfor gratis behandling og medisiner til ca. 6000 flyktninger. På sykehuset de driver, får barn under 12 år vaksiner, ernæring og vekt og høydekontroll. Mødrene blir fulgt opp før og etter fødselen og spebarn under fire år får gratis melketilskudd. Jevnlig oppsøkes også tre store skoler på grensa. Der sørges det for at skolebarnas utvikling og helse er tilfredsstillende

Ekteparet har også startet ett helt nytt prosjekt blant fjellstammene Akha og Lahu

inne i øst-Burma. Der vil de bygge opp menigheter, tilby jordbruksprosjekter med rettferdig handel og helseprosjekter for unge og barn.

Vi i støttegruppa håper at flest mulig blir å se på selv basaren, men for de som det ikke passer for, vil det før basaren sitte folk og selge lodd i flere dagligvarebutikker.

Støttegruppa for Operasjon Grensehjelp

Til høyre: På mammas arm: Hvert år gir vi gratis, livsreddende helsetjenester til over 6000 shan flyktninger og migranter fra Burma (Myanmar)! Disse menneskene befinner seg nederst på rangstigen i Thailand, og har ikke adgang til helse-tjenester. De er dagsarbeidere, og tjener omkring 30-70 kr per dag, noe som knapt er nok til mat. Dersom de må ta seg fri fra jobb, taper de altså penger til mat for den dagen. Denne lille babyen var svært syk da mammaen kom til oss. Vi hjalp med gratis behandling og medisiner, noe hun ellers aldri kunne hatt råd til. Mammaen måtte ta seg fri fra jobb for å komme til oss, noe som betydde at hun ikke hadde råd til å spise selv den dagen....

Under til høyre Skolehelsetjeneste: Shan flyktningebarn på grensa har som regel ikke adgang til offentlig skolegang, noe som fører til at hjelpe-organisasjoner sette opp eget skoletilbud. I vårt nærområde finnes det tre slike store flyktningeskoler. Vi oppsøker disse skolene jevnlig for å sørge for at skolebarnas helse og utvikling er normal. Det innebærer høyde- og vektkontroller, samt utdeling av vitaminer og ormekurer. Dette gir hundrevis av barn så godt grunnlag som mulig til å vokse og utvikle seg normalt.

Under: Varme Hjerter Myanmar: Et nytt prosjekt vi startet opp i desember 2016! Prosjektet er kombinert menighetsbygging- og utviklingsprosjekt blant fjellstammene Akha og Lahu i øst-Burma (Myanmar). I tillegg til å bygge opp menigheter, tilbyr vi også jordbruksprosjekter med rettferdig handel, samt spesielle helseprosjekter for unge barn og eldre.

VI SETTER FOKUS PÅ DE MANGE FRIVILLIGE, SOM PÅ ULIKE VIS BIDRAR OG ENGASJERER SEG I MENIGHETENS ARBEID.

FRIVILLIGE I MENIGHETEN

I mange år har det vært en tradisjon at barn får en hilsen på toårsdagen for dåpen sin. Før dåpshilsenen når ut til 2-åringene er det mange som er i sving. Det er utallige personer som i årenes løp har gått rundt med slike hilsener, noen har holdt på i mangeogtue år og stiller fremdeles trofaste opp. I Holum gjelder ikke dette bare 2-årsdåpsdag, der går de rundt til 1 og 3-årsdag også, ja, til og med til nyfødte. Tusen takk til alle dere som er med på dette, og som gjennom disse små gavene er med og gleder mange barnehjeter.

Men for at alle skal få hilsenen sin, må noen administrere og sende rundt gavene til dem som skal dele dem ut. I Mandal har Brynhild Kristensen hatt denne oppgaven i over tjue år. En gang i halvåret kommer hun til kirkesenteret. Der setter hun seg ned sammen med menighetspedagog og pakker. En dvd i hver konvolutt, sammen med informasjon. En etikett for hver 2-åring, og dåpsdato. Etter at alle DVD-ene er pakket, sorterer hun dem i roder og legger dem i poser til dem som skal dele ut. Så tar hun alle posene med seg og leverer dem til de som skal levere videre.

I Holum sitter Aud Grøvan på samme oppgave. Hun får beskjed når noen nye er født, og sender da melding videre til den som skal gå med hilsen. Og hun administrerer alle gaver til alle som skal dele ut til 1, 2 og 3-års dåpsdag.

Tusen takk, Brynhild og Aud for at dere gjør dette for alle disse små, deres innsats er helt enorm!

KOR ER ALLE HELTAN HEN?

Dette er en etterlysning; Dere som har vært benkeslitere i år etter år, men som har blitt eldre og ikke lenger makter å komme dere til kirka. Vi savner dere der. Vi minner om kirkeskysssen. Vi vil gjerne hjelpe dere å komme til gudstjeneste. Og hvis det ikke lar seg gjøre, vil vi gjerne besøke dere. Mandal og Holum menigheter har både prester og diakonale medarbeidere som med glede kommer på besøk.

Vær frimodig og ta kontakt med Kirkesenteret på telefon 38 27 28 70 dersom du selv ønsker besøk, eller vet om noen som kunne ha glede av det.

Min salme

Tørres Gustav Tørresen

Jeg har vært så heldig å få lov å være med i Mandal Kantori. Det har gitt meg utrolig mange flotte opplevelser. Ikke minst i gudstjenester og andre fremføringer å få lov å synges salmer sammen med menigheten i vår flotte by. Salmeskatten vår er fantastisk og taler i ord og toner om livet og håpet. Jeg lytter ofte på salmer til alle tider på søndagskveldene.

13.2.91 opplevde Hege og jeg å miste vår syv år gamle datter Maren i en tragisk akeulykke. Det å miste et barn, det kjæreste du har, er en smerte som er ubeskrivelig. I denne smerten og tomheten vi opplevde fikk vi en håndskrevet salme av min kjære og gode mor. For meg satte den ord på sorgen og fortvilelsen i en vanskelig tid. Den tente samtidig et håp om at Maren er i tryggehender og at vi en gang skal treffes igjen. Ikke en spurv til jorden. Det ble et ord til meg.

Ikke en spurv til jorden

Tekst: Ingeborg Prytz Fougner, 1948
Melodi: Sigurd Lunde 1973
Nr. 324 i ny salmebok

Ikke en spurv til jorden
uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden
uten hans kjærlighet.
Ikke en lønnet livsøst
ikke en baie falt.
Uten at han vet om det
hau som er over alt.

For det mai stormen hejer
bladløse ristebrav.
For det mai bunnen løyter
over de evakerte sjøer.
For de mai vileskyttet
misset i en korup det stov.
For det mai helt alle
dø med en smede gav.

For det mai me leusku
uten å vobse frem.
For det mai me miske
døt som mai alt for dem.
For det mai hap gav, uten
uten å reis seg
Ikke en spurv til jorden
døt er et ord til deg.

Kirkesenteret i Mandal

Sokneprestkontoret/menighetsrådene
Kirkevergen/Mandal Kirkelige
Fellesråd, Mandal prosti

Post: Postboks 210, 4503 Mandal
Besøk: Marnaveien 20
Mandag - fredag kl. 10.00 - 12.00

Telefon: 38 27 28 70
post@mandal.kirken.no
www.mandal.kirken.no

Menighetskonsulent
Johanna Engamo
je@mandal.kirken.no > 38 26 25 88

Kirkeverge
Øystein Ramstad
ofr@mandal.kirken.no > 907 97 670

Konsulent
Tanja Sævik Husby
tsh@mandal.kirken.no > 38 26 25 89

Kirkegårdene
Einar Sørensen
es@mandal.kirken.no > 958 56 820
Torbjørn Kloster
tk@mandal.kirken.no > 402 37 089

Leder Mandal menighetsråd
Anne Marie Telhaug Winsnes
411 27 229

Leder Holum menighetsråd
John Kittelstad > 952 90 656

Leder Mandal Kirkelige Fellesråd
Ragnvald Madland > 901 10 064

Mandal kirke, Sakristi: 38 26 15 18

Kirketjener
Anna Lankinen > 936 08 501
anna.lankinen@mandal.kirken.no
Tor-Magne Stoveland

Holum kirke, kirketjener
Marit Røiseland > 38 26 74 28

Harkmark kirke, kontaktperson
Einar Sørensen
es@mandal.kirken.no > 958 56 820

Skjernøy kapell, kirketjener/klokker
Turnus

Prost
Per Ragnar Haraldstad
prh@mandal.kirken.no > 951 08 788

Sokneprest Holum
Jan Helge Kristensen
jhk@mandal.kirken.no > 450 30 655

Sokneprest Mandal
Eva Marie Jansvik
emj@mandal.kirken.no > 980 81 075

Vakthavende prest
Hverdager kl. 17.00 - 08.00
helg: 38 26 18 11

Prostiprest
Helene Lohne Kristensen
helenelohne.kristensen@gmail.com
911 52 783

Kantor
Tormod Lindland
tl@mandal.kirken.no > 909 25 943

Kantor
Britt Turid Madsen
btm@mandal.kirken.no > 976 93 826

Trosopplæring > 450 48 229

Undervisningsleder
Oddveig F. Olsson
ofo@mandal.kirken.no > 926 07 913

Menighetspedagog
Lotte Ploug Aalvik
lpa@mandal.kirken.no > 922 32 901

På kirkebakken

Utgivere: Menighetsrådene
i Mandal og Holum
Postboks 210, 4503 Mandal
Bankgiro: 3040 07 10852

Redaktør: Johanna Engamo

Redaksjonskomité
Øyvind Braadland
Johanna Engamo

Redaksjonen trenger flere
medarbeidere! Ta kontakt med
redaktør om du liker å skrive og har
lyst på en oppgave i redaksjonen!

Kontakt
je@mandal.kirken.no
Tel. 900 80 229

Har du bidrag til bladet?
Kontakt redaksjonen

Forsidefoto:
Astrid Braadland

Design og trykk:
Bjørvand & co AS

Neste utgave: 7. juni
Innlevering: 15. mai

Kirkelige handlinger

Døpte i Mandal
Lukas Bø Egeland
Elena Fuglestad
Thea Gundersen-Stokke
Julian Oliver Ellenes Noteland
Baard Stave Handeland
Ella Maria Nyhus
Sofie Michaelsen
Lotta Ramstad Gundersen
Noel Andreas Vigeland Jørgensen
Mille Tendeland Karlsen
Josefine Dalen
Viktor Tytlandsvik Djukastein
Jone Hagen
Wilma Alette Tørresen

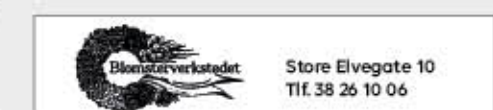
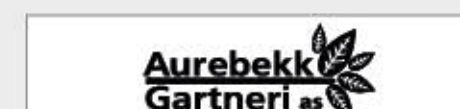
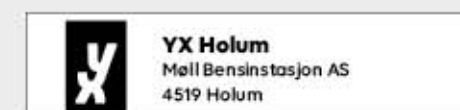
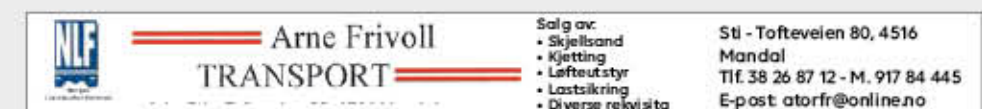
Døpte på Skjernøy kapell:
Sivert Sløgedal Dyrstad

Døpte i Holum:
Iver Flåt Nerhus
Vilde Tryland Skagestad
Signe Helland Thomsen

Døde i Mandal
Eva Rømteland (f. 1946)
Arnold Monrad Lande (f. 1934)
Ester Beate Wathne (f. 1920)
Johan Edvard Kvelland (f. 1943)
Tore Svenningsen (f. 1955)
Inge Jakob Jensen (f. 1944)
Eldbjørg Sigfrida Skoie (f. 1939)

Johannes Småbrekke Wattne (f. 2016)
Anna Andrea Gundersen (f. 1938)
Sigrun Johannessen (f. 1926)
Gerd Sauvik (f. 1926)
May Thelma Johannessen (f. 1924)
Signe Rose Madsen Farbrot (f. 1936)
Ester Margrethe Askildsen (f. 1925)
Jan Tønnessen (f. 1939)
Kåre Midling (f. 1941)
Berit Aronsen (f. 1942)
Marit Nicola Brokke (f.1941)
Ottar Lindland (f. 1954)
Brit Helen Reinertsen (f. 1956)
Arne Olsen (f. 1933)
Åsbjørn Håkon Tytlandsvik (f. 1922)
Wenche Skeie (f. 1949)
Alfrida Lilian Kristiansen (f. 1916)
Josefa Wilhelmine Johannessen (f. 1923)
Signe Fjell Hansson (f. 1928)
Gudny Helga Saanum (f. 1934)

Døde i Holum
Margot Valand (f. 1922)
Marit Ingeborg Golf (f. 1920)
Trygve Davidsen (f. 1933)
Svein Haddeland (f. 1943)
Kristian Kasper Greipsland (f. 1935)
Aslaug Soteland (f. 1925)

SIDEN SIST

Konfirmantene på Haydom.

Hele reisefølget utenfor Haydom sykehus.

Fra konfirmasjonsundervisningen. Spill uten regler.

Overrekkelse av sjekk fra konfirmantaksjon.

Fra konfirmasjonsundervisningen. Appelsinoperasjon.

GLIMT FRA JUNIORLEIR

Årets frivillige i Mandal menighet er Helga Marie og Øistein Garcia de Presno. Prisen ble overrakt Helga Marie av Anne Marie T. Winsnes på menighetens årsmøte.